

ČESKÉ OCHOTNICKÉ DIVADLO V KRUŠČICI

JAROMÍR LINDA

ČESKÁ BESEDA KRUŠČICE

2013

Vydání této knihy podpořilo Ministerstvo zahraničních věcí
České republiky v rámci programu na podporu krajaňských aktivit

ISBN 978-86-915919-1-5

O ochotnickém divadle v Kruščici

Je bohužel smutnou skutečností, že každý, kdo se odhodlá psát o minulosti Čechů v banátské obci Kruščice, narazí hned na začátku svého bádání na fakt, že nejsou dochovány – s výjimkou písemností kostelního výboru – prakticky žádné dobové dokumenty. Podle neověřených zpráv byly zničeny někdy v 70. letech, použity na podpal, rozebrány... a historiku tak nezbývá než se spolehnout na vyprávění pamětníků či informace z jiných zdrojů.

Proto jsme v tomto nástinu ochotnické činnosti v Kruščici (přičemž se jedná o vůbec první takový pokus) byli (při)nuceni kombinovat a dohledávat údaje z více pramenů, které pocházejí z archivu Svazu Čechů v Daruvaru. Jedná se především o novinové zprávy, které do daruvarských časopisů Jugoslávští Čechoslováci (1922–1941) a Jednota (od r. 1946) zasílali banátští Češi, nejčastěji zdejší učitelé. Další informace najdeme v Českém lidovém kalendáři, který od r. 1954 vychází rovněž v Daruvaru. V tamním archivu Svazu Čechů se také dochovaly vyplněné oběžníky se zprávami o činnosti jednotlivých českých spolků z 50. a 60. let, několik fotografií a rukopisný nástin dějin jednotlivých osad s českou menšinou v Banátu od kruščického rodáka Václava Kvapila.

Cenné pro tuto práci byly rovněž informace o divadle, které nám poskytli především aktéři a svědkové ochotnického divadla z Kruščice, třebaže často byly neúplné nebo si protirečily. Při rozhovorech s nimi se nám podařilo vypátrat také cenné fotografie z jednotlivých představení, které tvoří jádro výstavy. Za ně jsme povinni poděkovat Františce Hlaváčkové, Jaroslavu Irovičovi,

Miladě Marešové a Janu Markovi. Poděkování si zaslouží rovněž Vjenceslav Herout z Daruvaru, Josef Irovič z Bělehradu a Josef Irovič z Kruščice jakož i Markéta Světlíková a Jan Jícha, kteří zaslali informace ke svým představením. Tuto výstavu i knížečku, která ji doprovází, bychom rádi věnovali všem kruščickým ochotníkům, a především režisérům, kteří jsou dosud mezi námi: Františce Hlaváčkové, Ludmile Marešové, Josefu Veselému a Janu Markovi.

Jednou z nejvýraznějších aktivit všech zahraničních českých spolků byla téměř bez výjimky činnost divadelní. Ta mimo jiné navazovala na bohatou činnost ochotnických divadel v Čechách a na Moravě v 19. století, která dosáhla svého vrcholu ve druhé polovině 19. století. Fungování českého ochotnického divadla v dnešním Srbsku máme doloženo před 1. světovou válkou pouze v Bělehradě, kde již od roku 1883 Česká beseda a později spolek Lumír organizovaly česká divadelní představení. České divadlo v Banátu se začalo hrát až od roku 1921 nebo 1922, a to jak v Kruščici, tak také v Bele Crkvi a Fabiánu. Ve Velikém Središti jsou doložena pouze dětská představení, v Gaji a ve Vršci nikdy český ochotnický soubor nevznikl, ale příležitostně tam zajížděly soubory z Bele Crkve a okolí.

Kruščické ochotnické divadlo, třebaže nejstarší v Banátu, procházelo zřejmě nejsložitějším vývojem. Naráželo přitom přinejmenším na dva problémy, s nimiž se v dobových zprávách setkáváme. Prvním z nich byl nedostatek divadelní literatury, který se podařilo částečně vyřešit teprve v roce 1960, kdy Beseda v Kruščici získala asi 2000 knih ze zrušené české školy v Bělehradě. Druhým a závažnějším problémem byly vhodné místnosti ke spolkové činnosti, a tedy i k divadelním produkcím. Hrávalo se ve škole (především dětská představení), v meziválečném období v

hostinci Šimana Veselého, od roku 1956 ve dvou pronajatých místnostech Františka Veselého. Protože byl problém s obstaráváním otopu, velmi často se nacvičovalo ve škole nebo přímo v domech jednotlivých ochotníků. Z fotografií je patrné, v jak stísněných prostorách museli herci účinkovat, jeviště téměř splývalo s jevištěm a nápověda seděla spolu s diváky v první řadě. Teprve v roce 1967 se podařilo Kruščickým postavit Český dům, a třebaže vnitřní úpravy probíhaly ještě několik let, mělo vybudování domu vliv na znovuoživení ochotnické činnosti v následujících letech.

Vývoj ochotnického divadla v Kruščici můžeme rozdělit do několika fází. Po váhavých krocích v meziválečném období se ochotnická činnost naplno rozběhla rok po osvobození, a to zásluhou Karla Schovance, Františky Pagáčové a především Ludmily Marešové. Vyvrcholením těchto aktivit bylo založení dramatického kroužku Česká mládež v roce 1954.

Druhý vrchol, především ve výběru inscenovaných divadelních her, představuje působení Aloise Hlaváčka a jeho pozdější ženy Františky (Fanyinky) roz. Šmídové, kteří do Kruščice přišli jako učitelé ve školním roce 1957/1958. Smutnou skutečností je fakt, že právě v době jejich působení kvůli odchodu z Kruščice nebo vstupu do manželského života mnoho členů dramatického kroužku ukončilo svoji ochotnickou kariéru a Hlaváčkovi tak museli od r. 1960 divadelní soubor budovat znovu. Definitivní ranou pak bylo ukončení české výuky ve školním roce 1962/1963, a odchod Hlaváčkových z Kruščice.

O znovuoživení ochotnického divadla v Kruščici se znovu pokusil Jan Marek v letech 1968–1972. Divadelní soubor byl tehdy víceméně tvořen herci střední generace, mladí Češi už o takovou činnost nejevili zájem. Rokem 1972 ochotnické divadlo v Kruščici vlastně končí a bohužel nic na tom nemění ani oživení divadelní činnosti během působení posledních dvou učitelů, Markéty Světlíkové a Jana Jíchy, která byla přijata s nadšením při každém vystoupení.

Těžké začátky (1921–1939)

Počátky divadelní činnosti v Kruščici jsou spojeny se vznikem vůbec prvního českého spolku v Banátu – Národní knihovny (později Národní knihovny a čítárny) – který zde byl založen na počátku května 1921. Podle vcelku spolehlivých údajů Václava Kvapila, jenž

Schovancova zpráva o představení *Žena muže – soudit muže* v Kruščici.
Jugoslávští Čechoslováci 25. 2. 1937.

na sklonku roku 1945 sepsal stručné dějiny všech českých osad v srbském Banátu, se divadlo hrálo v Kruščici hned po založení spolku, aniž ale uvedl bližší údaje. Protože je nemyslitelné, aby Kruščičti připravili divadelní představení během letní zemědělské sezóny, předpokládáme, že k této inscenaci došlo někdy v zimních měsících let 1921/1922. Rovněž předpokládáme, že iniciátorem a zřejmě i režisérem byl místní učitel Václav Balát, který ostatně stál i za založením Národní knihovny. Zřejmě po odchodu Baláta Národní knihovna omezila svou činnost, až nakonec zanikla na sklonku 20. let.

Ke znovuoobnovení če-ského spolkového i divadelního života dochází ve školním roce 1934/1935 kdy do Kruščice přichází se svou ženou Štěpánkou učitel Karel Schovanec, rodák z Fabiánu. Právě na jeho návrh byla 10. února 1935 založena Česká, později Československá beseda, která převzala aktivity zaniklé Národní knihovny. Již o pět týdnů později, 17. března, uspořádala Beseda ve škole první oslavy narozenin československého prezidenta Tomáše Garrigue Masaryka; Schovanec přednesl o Masarykovi přednášku, načež děti sehrály jednoaktovku neznámého autora *Vzkázání do Prahy*, „což se velmi líbilo“, jak stručně podotkl tehdejší tisk.

Zorganizovat ochotnický soubor v Kruščici se ale Schovancovi již nepodařilo, mimo jiné proto, že byl v následujícím školním roce přemístěn z Kruščice do Bele Crkve. Na Kruščici ale nezapomněl. O necelý rok později s českou mládeží z Bele Crkve připravil veselohru o třech jednáních *Žena muže – soudit může*. Po premiéře přijeli belocrkvanští ochotníci do Kruščice a hru znovu představili 6. února 1936 v hostinci Šimana Veselého. Herci a zvláště Karel Schovanec ale v Kruščici zažili těžké rozčarování. Přestože představení bylo předem avizováno a oznámeno, sešlo se málo diváků, „a to ještě byly jen ženy a děti“, jak si Schovanec postěžoval; přitom se dostavili jen čtyři členové Besedy. Ve výčepní místnosti, které přiléhala k sálu, bylo sice přítomno dost mladých, ale když se jich ptali, proč se nejdou podívat, když je vstupné jen 3 dináry, odpověděli jim: „To si za ty peníze raději vypijeme litr vína a aspoň z toho něco máme, a co máme z divadla?“

Na přítomné zřejmě nezapůsobila ani slova ředitele belocrvanského gymnázia Tomáše Iroviče, který se jim po představení snažil vysvětlit cíl jejich zájezdu – na rozdíl od Bele Crkve nebo Fabiánu zde ochotnický soubor do začátku války nevznikl. Z tohoto období máme dochovanou ještě zprávu o jednom divadelním představení v Kruščici. I v tomto případě se jednalo o zájezd belocrvanských, kdy děti 26. února 1939 pod vedením Karla Schovance připravily a představily pohádkovou hru *Jak Kašpárkem Vesna byla probuzena ze sna*. Tímto tento přehled divadelní činnosti v Kruščici v meziválečném období musíme ukončit – více zpráv se prostě nedochovalo.

Cestou k dramatickému kroužku Česká mládež (1945–1958)

První hra, jejíž název ale neznáme, dávali krušičtí ochotníci rok po osvobození, 21. října 1945. Hru nacvičil opět Karel Schovanec, který se tehdy do Kruščice vrátil jako učitel. I další divadelní představení tohoto období jsou režisérsky spojena se jménem Františky Pagáčové, manželky učitele Antonína Pagáče, a učitelky Ludmily Marešové. Přestože v produkci najdeme i hry angažované a poplatné tehdejší době, jednalo se převážně o veselohry a komedie.

Doslova divadelní přehlídku zažila Kruščice 16. června 1946, kdy se zde konal II. sjezd Krajského osvětového odboru Čechů pro Banát, jakési zastřešující organizaci všech českých besed v Banátu, která měla nahradit v této oblasti nepříliš funkční Svaz Čechoslováků v Jugoslávii, jehož centrum bylo v Daruvaru. Na dvoře hostince Šimana Veselého sehráli krušičtí ochotníci jednoaktovku *Poslední setkání* z ruského partyzánského života. Dobová zpráva chválí herce, kteří ač staršího věku, chodili na zkoušky večer po celodenní práci na poli, a měli by proto být příkladem pro mladé. Po smíšeném pěveckém sboru České besedy z Vršce vystoupily ještě děti z Fabiánu s dětskou hrou o třech jednáních *Napálený lakomec*.

Kulturní program ukončili ochotníci z Bele Crkve, kteří představili jednoaktovku *Boj o Minu*.

Nestarší dochovaná fotografie divadelního kroužku České mládeže v Krušici vzniklá u příležitosti příležitosti divadelního představení *Tulácké dobrodružství* (9. ledna 1955).

Vyvrcholením těchto divadelních aktivit bylo bezesporu založení divadelního kroužku České mládeže v r. 1954, který iniciovala Františka Pagáčová a který se poprvé představil 9. ledna 1955 fraškou Karla Piskoře *Tulácké dobrodružství*. O dva měsíce později (11. března) sehráli ještě jednu divadelní hru, milostnou komedii Jana Štolby *Ach, ta láska*. K zakládajícím členům kroužku patřili vedle Františky Pagáčové Marie Kyská, Františka Votýpková, Kateřina Kuželková, Běta Irovičová, Baruška Strnadová, Alois Hoc, Václav Irovič, Martin Kuželka, Antonín Strnad, Martin Kroutil, Bedřich Kuželka a Jan Hana. Název Česká mládež je v pramenech zmiňován ještě další dva roky, načež byl postupně nahrazován termínem dramatický kroužek nebo dramatický odbor.

Toto období také vytyčilo budoucí tematickou strukturu her – v příštích letech se hrály výhradně komedie a veselohry, pokud možno s milostnou zápletkou nebo z vesnického prostředí, což ovšem vždy téměř vždy naráželo na problém s obstaráváním potřebné divadelní literatury. Tu si jednotlivé soubory z Bele Crkve, Fabiánu a Kruščice vyměňovaly, takže se poměrně často hrály hry, které již předtím nastudoval jiný divadelní soubor.

Začneme od začátku (1958–1963)

Na podzim roku 1957 do Kruščice přicházejí jako učitelé Alois Hlaváček, rodák z daruvarského Rastovce, spolu s budoucí manželkou Františkou roz. Šmídovou. Hlaváček měl za sebou divadelní zkušenost z rodného Daruvarska, oba pak jako absolventi Pedagogické akademie v Pakraci (studovali mj. u pozdějšího bělehradského profesora slavistiky Dragutina Mirkoviće) přispěli k určitému vytříbení divadelního repertoáru kruščických (a později belocrkvanských) ochotníků. Třebaže neopustili prověřený žánr veseloher, snažili se nastudovat takové hry, které zatím nebyly na repertoáru okolních českých divadelních souborů, jako byla veselohra *Boběček z ministerstva*, anebo představili s ochotníky hodnotné a náročné komedie, jakými byly například *Jedenácté prikázání*, *Sluha pánem* a *Blázinec v prvním poschodí*. Zpočátku hry režisérsky připravovala Františka Hlaváčková, režisérské žezlo ale brzy přejal její manžel a Františka se přesunula k nápovědě, ačkoliv i dál svému manželovi vydatně pomáhala i při samotném nastudování divadelních her. Vytvořili tak obdivuhodný tandem, který se vzájemně doplňoval a který dosud žije ve vzpomínkách pamětníků.

Oba rovněž hojně zásobovali daruvarský týdeník *Jednota* zprávami o své činnosti, a třebaže nejde o divadelní recenze v pravém slova smyslu, svým bezprostředním reportážním stylem dokázali čtenářům velmi živě přiblížit průběh inscenací. Jako příklad

necht' poslouží slova Františky Hlaváčkové (v té době ještě Šmídové) o provedení veselohry o třech jednáních Františka Baleje *Nechod' tam, pojd' radš k nám* 12. ledna 1958: „Chudou švadlenku Fanyňku dobře sehrála naše obětavá pracovnice Běta Strnadová. Dvě mladá děvčata, Lozičku a Tonču, které všechno podnikají, aby lapily ženichy, předvedly Baruška Irovičová a Liduška Kuželková. Starého pantátu Habra podal J. Čezek a vdovce Habra, který se cítí ještě dosti mladým, Alois Hoc. Pepíka Vymetala a Vojtu Krále, mladé hochy, podalí Václav Strnad a Josef Houska. Panímáma Pavlína dobře sehrála žačka VI. osmiletky Kateřina Janáčková. Komickou úlohu dohazovače Dominika Kose podal Václav Stehlík. Za své výkony si zaslouží uznání, které mu obecenstvo štědře projevovalo, kdykoliv se objevil na scéně.“

Nicméně slibně se rozvíhající činnost ochotnického souboru byla poznamenána několika událostmi, které měly na další fungování souboru zásadní vliv. Tou první byl odchod přes poloviny zavedených herců z Krušičce nebo jejich sňatky v divadelní sezoně 1959/1960. Hlaváčkoví museli soubor přebudovat a začít téměř od začátku. Je více než pravděpodobné, že menší fraška *Začneme od začátku*, kterou pod vedením Hlaváčkových sehrál soubor 10. ledna 1960, reaguje právě na tuto generační výměnu. Současně se ve zprávách objevují stesky nad postojem části mladých, kteří přerušovali zkoušky i samotná divadelní představení hlučným chováním, aniž se ovšem do divadelní činnosti chtěli zapojit. Počet divadelních představení klesal, někteří ochotníci nechodili na zkoušky. Hlaváčkoví proto přesměrovali svou pozornost směrem k dětským představením ve škole. Přesto se jim v divadelních sezonách 1961/1962 a 1962/1963 vedle dětských představení podařilo nastudovat ještě dvě veselohry s dospělým herci. „Veselá lidová hra“ *Rozmysli si, Mařenko, rozmysli* z přelomu let 1962/1963 je současně poslední krušičickou inscenací tohoto manželského páru. Ochotnický soubor se pak už nesešel a zřejmě i Hlaváčkoví o takovou činnost ztratili zájem. Brzy přišla i zcela zásadní změna: školním rokem 1962/1963 bylo v Krušici zrušeno české vyučování

(přesněji česká oddělení byla sloučena se srbskými), načež následoval odchod Hlaváčkových z Kruščice.

Podobně jako jinde předtím i později, i v Kruščici se ukázalo, že existence českého vyučování a přítomnost učitele byla a je jednou ze zásadních podmínek k rozvoji kulturního života obce. Hezky to charakterizovala kronikářka v kruščické pamětní knize, když

Fotografie ochotníků z veselohry *Blázinec* v *prvním poschodí*, kterou ochotníci Josef Houska, Běta Strnadová, Jaroslav Šmíd, Kateřina Janáčková a Alois Hlaváček (vlevo dole), jenž hru současně i režíroval, sehráli 1. ledna 1959.

hodnotila jejich působení: „Byli dobrý učitelové, který se vo českých žákůch jako i chase, mládeži, starali, ne jenom ve škole nyní poučovali, i v hospodě na muzikách zaváděli do kola a učili k tanci. Potom ze žákama jako i ze osta[t]ní mládeží nacvičili moc divadelních hrách, s nákými divadlami učinili zájezd do Bílý Crkvi a do

Českého Sela. Jak léta procházely, to českých dětí bylo pořád míň a míň, takže učitelové měli málo žáků. Škola na českým jazyku mušela se zavřít. ... Vod těch let se ve Krušicích pomalu utírá mateřská řeč.“ K jejím slovům dodejme zajímavý fakt, že v roce 1966 valná hromada belocrkvanské besedy uvažovala o převzetí loutkového divadla z Kruščice. Jestli se v Kruščici loutkové divadlo skutečně hrálo, nevíme, stejně jako nevíme, jaký byl osud tohoto divadla...

Pokud o vzkříšení divadla (1969–1972)

V době, kdy se zdálo, že ochotnické divadlo v Kruščici je věcí již dávno minulou, se podařilo bývalému ochotnickému herci Janu Markovi shromáždit okruh herců převážně střední generace, která měla z minulosti divadelní zkušenost, a ochotnické divadlo v Kruščici znovu oživit. Po sedmileté přestávce uvedli 31. 12. 1968 herci Kateřina Irovičová, Františka Irovičová, Marie Kuželková, Běta Kuželková, Václav Irovič, Tomeš Hana, František Kuželka, Jaroslav Irovič a Josef Helebrant pod vedením Jana Marka frašku Rudolfa Kneisela *Pan Farář a jeho kostelník*. Z uvedení této náročné, dokonce pětiaktové hry, je zřejmé, že se Marek snažil přijít s představením, které by se především tematicky vymykalo dosavadní produkci českých ochotnických souborů.

Jan Marek současně navázal na tradici divadelních zájezdů a tuto hru představil rovněž i v Bele Crkvi (11. ledna 1969) a poté ve Fabiánu (zřejmě 18. ledna 1969). Jak bylo zvykem, ochotníci z Bele Crkve i Fabiánu pak Kruščickým tuto návštěvu oplatili, a to reprízami her *Život ženy jsou dvě lásky*, s níž se do Kruščice po několika letech vrátili Alois a Františka Hlaváčkoví, Fabiánští pak hrou *Když štěstí přijde*. Kruščičtí ochotníci pod vedením Jana Marka do roku 1972 nacvičili a představili ještě tři další komedie, přičemž poslední z nich byla 13. února 1972 veselohra *Když služebnictvo stávkuje* Karla Maříka. Banátští Češi pak měli naposled možnost

vidět kruščický ochotnický soubor o necelý týden později (19. 2.), kdy s touto hrou vystoupili v Bele Crkvi.

Jedna z (dosud) neidentifikovaných her režiséra Jana Marka z let 1968–1972.

Tímto představením z roku 1972 bohužel natrvalo skončil ochotnický život v Kruščici. Přestože jeden z velkých problémů, který zde ochotníky provázel po dlouhá desetiletí – absence divadelního sálu – byl právě v tomto období odstraněn vybudováním Českého domu (1967), mladou generaci se aktivovat a zapojit nepodařilo. Ta svůj (ne)zájem ostentativně vyjádřila při návštěvě novinářů Jednoty, kteří jen stroze poznamenali, že po celou dobu jejich pobytu v Kruščici mladí seděli ve vedlejší místnosti a sledovali televizi...

Jisté oživení divadelního života v Kruščici přineslo až působení posledních dvou učitelů vyslaných z České republiky, Markéty Světlíkové a Jana Jíchy, kteří s divadelní (a filmovou) činností měli zkušenost již z domova. První z nich mj. nastudovala s kruščickými dětmi *Poštovskou pohádku* Karla Čapka (4 reprízy, z toho dvě v Rumunsku a jedna v České republice), druhý z nich letos na jaře

Poštácká pohádka od Karla Čapka v adaptaci Evy Sychrové a režii Markéty Světlíkové měla premiéru 13. června 2011.

nacvičil s dětmi z Kruščice *Perníkovou chaloupku* a s mladými herci z Bele Crkve nastudoval a předvedl v Kruščici svou adaptaci Vrchlického *Noci na Karlštejně*, které se dokonce v rámci sledovaného období dostalo nejvíce repríz (6 repríz, z toho jedna v Rumunsku). Jimi nastudovaná divadelní představení byla přijata s ovacemi, které se mísily s nostalgickými vzpomínkami na staré časy.

Záměrně jsme přitom napsali divadelního, a nikoliv ochotnického života, přestože s námi asi ne všichni budou souhlasit. Ochotnické divadlo tvořené zcela herci mladými i staršími, režiséry a učiteli z řad místních Krušičanů je zřejmě již definitivně minulostí. Do budoucna bude zřejmě vždy záležet na tom, jak schopný učitel sem bude z České republiky vyslán.

Hlavní důvod, proč vznikla tato brožurka spolu s výstavou, která ji doprovází, je připomenout především bohatou divadelní minulost Kruščice. Krušičtí Češi mají být zcela určitě na co hrdí. Jsme si ovšem vědomi, že seznam 54 her, které představili pouze ochotníci z Kruščice a dalších dvou desítek her, jež v Kruščici předvedli ochotníci z Bele Crkve a Fabiánu a který následuje jako příloha této knížečky, zcela jistě není úplný. Budeme proto vděční komukoliv, kdo doplní a opraví naše údaje a informace, kdo poskytne další texty, fotografie a vzpomínky, kdo pomůže s určením fotografií na této výstavě. Pokud by se krušičtí rodáci rozhodli tímto způsobem se svou minulostí nejen seznámit, ale i navázat na svou bohatou divadelní minulost třeba novým ochotnickým představením, bylo by to pro autora rozhodně příjemným překvapením a zadostiučiněním, že tento text nevznikl nadarmo.

Použitá literatura a prameny

- Český lidový kalendář (Daruvar 1954–1975);
- Dotazníky o stavu a činnosti krajanského spolku a školy (1957–1968). Archiv Svazu Čechů v Chorvatsku – Češi v Srbsku;
- Jednota (Daruvar 1946–1975);
- Jugoslávští Čechoslováci (Daruvar 1922–1941);
- Kvapil, Václav: Stav naší menšiny v Banátu (1945). Rukopis. Archiv Svazu Čechů v Chorvatsku – Češi v Srbsku;
- Pamětní kniha pro obyvatele české obce krušické. Česká beseda Kruščice;
- Ústní informace Františky Hlaváčkové, Jana Marka a Josefa Iroviče a písemná sdělení Markéty Světlíkové a Jana Jíchy;
- Fotografie byly poskytnuty Františkou Hlaváčkovou, Jaroslavem Irovičem, Miladou Marešovou, Josefem Veselým, Janem Markem a Archivem Svazu Čechů v Chorvatsku.

Seznam českých ochotnických a dětských divadelních představení v Kruščici

Seznam divadelních inscenací je chronologický soupis všech divadelních představení provozovaných v Kruščici, o nichž se dochovaly zprávy, a to jak domácího souboru ochotnického (K–O), dětských představení žáků kruščické školy (K–D), tak i hostujících souborů ochotnických i dětských z Bele Crkve (BC–O/BC–D) a Fabiánu (F–O/F–D). Podnázvy divadelních her, které jsou v pramenech zaznamenány různě, uvádíme podle originálního znění. Podle originálních textových předloh citujeme i autory her, kteří často v pramenech nejsou uváděni, nebo jsou uváděni ve zkomolené podobě. Jména a příjmení herců uvádíme podle znění a v pořadí shodném s výchozími prameny.

1/K–O 1921/1922

Název: nezjištěn.

Režie: asi Václav Balát.

Datum a místo: nejspíše v zimním období 1921/1922, Kruščice.

2/K–O 1934/1935

Autor a název: nezjištěn – **Vzkázání do Prahy**. Jednoaktovka.

Režie: Karel Schovanec.

Datum a místo: 17. 3. 1935, Kruščice (oslava narozenin Tomáše Garrigue Masaryka).

3/BC–O 1936/1937

Autor a název: František Lašek-Luković – **Žena muže – soudit může**.

Veselohra o 3 jednáních.

Režie: Karel Schovanec.

Datum a místo: 6. 2. 1937, hostinec (Šimana Veselého ?) v Kruščici.

4/BC–D 1938/1939

Autor a název: Antonín Kozel – **Jak Kašpárkem Vesna byla probuzena**.

Veselá pohádka o 3 dějstvích.

Režie: Karel Schovanec.

Datum a místo: 26. 2. 1939, hostinec Šimana Veselého v Kruščici.

5/K-O**1945/1946**

Název: nezjištěn.

Datum a místo: 21. 10. 1945, Kruščice.

Režie: Karel Schovanec.

6/K-O**1945/1946**

Název: nezjištěn.

Datum a místo: 25. 11. 1945, Kruščice.

Režie: Karel Schovanec.

7/BC-O**1945/1946**Autor a název: Ferdinand Oliva – **Železná koruna**. Veselohra o 3 jednáních.

Režie: Karel Schovanec a Štefi Schovancová.

Datum a místo: 20. 1. 1946, Kruščice.

8/K-O**1945/1946**Autor a název: nezjištěn – **Poslední setkání**. Jednoaktovka z ruského partyzánského života.

Datum a místo: 16. 6. 1946, dvůr hostince Šimana Veselého v Kruščici (II. sjezd Krajského výboru pro Banát).

9/F-D**1945/1946**Autor a název: nezjištěno – **Napálený lakomec**.

Datum a místo: 16. 6. 1946, dvůr hostince Šimana Veselého v Kruščici (II. sjezd Krajského výboru pro Banát)

10/BC-O**1945/1946**Autor a název: Milan Fučík – **Boj o Minu**. Kratochvíle o 1 jednání.

Režie: Karel Schovanec.

Datum a místo: 16. 6. 1946, dvůr hostince Šimana Veselého v Kruščici (II. sjezd Krajského výboru pro Banát).

Poznámka: původní název hry je Spor o Minu.

11/K-D**1946/1947**

Název: nezjištěn (D).

Datum a místo: 23. 12. 1946, Kruščice (vánoční besídka).

12/F-OAutor a název: Josef Vaněk – **Zmařené námluvy**. Žert o 2 jednáních

Datum a místo: 19. 1. 1947, Kruščice.

13/K–O

1953/1954

Autor a název: Anna Ziegloserová – **Hořká medicína**. Veselohra o 3 jednáních.
Datum: před 13. 2. 1954, Kruščice.

14/K–O

1953/1954

Autor a název: Anna Ziegloserová – **Hořká medicína**. Veselohra o 3 jednáních.
Datum a místo: 13. 2. 1954, Bela Crkva (1. repríza).

15/K–O

1954/1955

Autor a název: Karel Piskoř – **Tulácké dobrodružství**. Fraška o 3 jednáních.
Režie: Františka Pagáčová.

Obsazení: Jan Hana (Vojtěch Šedivý, soukromník), Františka Votýpková (Alim, jeho žena), Kateřina Kuželková (Cecílie Trčková, její sestřenice), Martin Kuželka (JUDr. Plava), Alois Hoc (Alois Barták, továrník), Běta Irovičová (Matylda, jeho žena), Antonín Strnad (Rudolf, její syn), Bedřich Kuželka (Rorejš), Martin Kroutil (Vincek), Marie Kyská (Pepka, jeho žena), Václav Irovič (četník), Baruška Strnadová (Julča, služka u Šedivých).

Datum a místo: 9. 1. 1955, Kruščice.

16/K–O

1954/1955

Autor a název: Josef Štolba – **Ach, ta láska**. Veselohra o 3 jednáních.
Datum a místo: 11. 3. 1955, Kruščice.

17/K–D

1955/1956

Autor a název: nezjištěn – **Neobyčejný sen**.

Režie: Ludmila Marešová.

Obsazení: Jan Kisko, Stefanie Marešová, Fr. Marková, Anna Veselá, Marie Strnadová, Marie Kuželková, Aloisie Hubertová, Aloisie Čezková.

Datum a místo: 11. 2. 1956, Kruščice.

18/K–D

1955/1956

Autor a název: Vojtěška Baldessari Plumlovská – **Honza na zakletém zámku**. Pohádka o 4 dějstvích.

Režie: Ludmila Marešová

Obsazení (neúplně): Josef Veselý, Marie Havlovičová, Josef Čezek.

Datum a místo: 11. 2. 1956, Kruščice.

19/K–O

1955/1956

Autor a název: Alois Koldinský – **Hraběnka z Podskalí**. Lidová hra ve 4 jednáních.

Režie: Františka Pagáčová

Obsazení: Ludmila Marešová, Frýda Kuželka, Václav Strnad, Martin Kuželka, Martin Kroutil, Jan Hana, Běta Strnadová, Josef Houska, Marie Kysková

Datum a místo: 13. 2. 1956, Kruščice.

20/K–O

1955/1956

Autor a název: Josef Štolba – **Ach, ta láska**. Veselohra o 3 jednáních.

Režie: Františka Pagáčová a Ludmila Marešová.

Obsazení: Josef Hoc, Běta Irovičová, Frýda Kuželka, Jan Hana, Ludmila Marešová.

Datum a místo: 2. 4. 1956, Kruščice (repríza představení z 11. 3. 1955 ?).

21/K–D

1955/1956

Autor a název: František Flos – **Vzácný kolovrat**. Hra pro děti o 3 jednáních se zpěvy a tanci.

Režie: Ludmila Marešová

Obsazení (patrně neúplné): Liduška Kuželková, Marie Marešová, Matěj Pagáč, Dorotka Marková, František Hana a Antonín Kuželka

Datum a místo: 21. 4. 1956, Kruščice.

22/K–O

1956/1957

Autor a název: Ferdinand Oliva – **Železná koruna**. Veselohra o 3 jednáních.

Režie: režie: Františka Pagáčová a/nebo Ludmila Marešová.

Obsazení: Běta Strnadová, Jan Hana, Václav Kuželka, Nanyňka Kuželková, Václav Kroutil, Baruška Irovičová, Marjánka Hanová, Jan Vokoun, Josef Kuželka, Václav Strnad, Marie Kroutilová, Kateřina Hubertová.

Datum a místo: 6. 1. 1957, v domě Franty Veselého v Kruščici.

23/F–O

1956/1957

Autor a název: Ferdinand Oliva – **Pojď na mé srdce**. Veselohra o 3 jednáních.

Datum a místo: 16. 2. 1957, Kruščice.

24/K–D

1956/1957

Autor a název: Jan Dolina: **Fedora**. Pohádková hra o 3 dějstvích.

Režie: Ludmila Marešová.

Datum a místo: 24. 2. 1957, Kruščice.

Poznámka: původní název Lenivá Fedora.

25/K–O

1956/1957

Autor a název: Vilém Skoch – **Naše babička**. Komédie o 3 dějstvích.

Režie: Ludmila Marešová.

Obsazení: Václav Stehlík, Baruška Irovičová, Běta Strnadová, Nanyka Kuželková, Kateřina Janáčková, Václav Kuželka, Marie Havlovičová, Liduška Kuželková, Jan Hana, Josef Kroutil.

Datum a místo: 3. 4. 1957, Kruščice.

26/K–O

1956/1957

Autor a název: Rudolf Mařík – **Manželská zed'**. Veselohra ve 3 jednáních.

Datum a místo: jaro 1957, Kruščice.

Poznámka: originální název Manžel putička s podnázvem Manželská zed'.

27/K–O

1957/1958

Autor a název: Jiří Balda – **Bobeček z ministerstva**. Veselohra o 3 jednáních.

Datum a místo: asi před 12. 1. 1958, Kruščice.

Poznámka: originální název s podtitulem Není nad protekci.

28/K–O

1957/1958

Autor a název: František Balej – **Nechod' tam, pojd' radš k nám**. Veselohra z venkovského života o 3 jednáních.

Režie: Fanyňka Šmídová.

Obsazení: Běta Strnadová (Fanyňka, švadlenka), Baruška Irovičová (Lojzička), Liduška Kuželková (Tonča), J. Čezek (pantáta Habr), Alois Hoc (vdovec Habr), Václav Strnad (Pepík Vymětal), Josef Houska (Vojta Král), Kateřina Janáčková (panímáma Pavlína), Václav Stehlík (Dominik Kos).

Datum a místo: 12. 1. 1958, Kruščice.

29/K–O

1957/1958

Autor a název: František Balej – **Nechod' tam, pojd' radš k nám**. Veselohra z venkovského života o 3 jednáních.

Režie: Fanyňka Šmídová.

Obsazení: patrně totožné s premiérou.

Datum a místo: 19. 1. 1958, Gaj (1. repríza).

30/K–O

1957/1958

Autor a název: František Balej – **Nechod' tam, pojd' radš k nám**. Veselohra z venkovského života o 3 jednáních.

Režie: Fanyňka Šmídová.

Obsazení: patrně totožné s premiérou.

Datum a místo: 26. 1. 1958, Bela Crkva (2. repríza).

31/BC–O

1957/1958

Autor a název: Václav Kliment Klicpera – **Potopa světa**. Veselohra o 2 dějstvích.
Datum a místo: 8. 2. 1958, Kruščice.

32/K–O

1958/1959

Autor a název: František Ferdinand Šamberk – **Blázinec v prvním poschodí**.
Veselohra o 1 jednání.
Režie a nápověda: Alois Hlaváček, Fanyinka Hlaváčková.
Obsazení: Josef Houska, Běta Strnadová, Jaroslav Šmíd, Kateřina Janáčková a Alois Hlaváček.
Datum a místo: 1. 1. 1959, Kruščice.

33/K–O

1958/1959

Autor a název: Jan Štrasser – **Sluha pánem**. Fraška o 1 jednání.
Režie: Alois Hlaváček.
Datum a místo: 18. 1. 1959, Kruščice.

34/K–O

1958/1959

Autor a název: T. A., přeložil Jan Emil Šlechta – **Veselohra v kuchyni**.
Žert v 1 jednání.
Datum a místo: 18. 1. 1959, Kruščice.

35/BC–O

1958/1959

Autor a název: Josef Skružný a Břetislav Ludvík – **Kometa Hanzelínova**.
Veselohra o 3 jednáních.
Režie: Václav Mokráček.
Datum a místo: před 3. 2. 1959, Kruščice.

36/K–O

1958/1959

Autor a název: František Ferdinand Šamberk – **Blázinec v prvním poschodí**.
Veselohra o 1 jednání.
Režie a nápověda: Alois Hlaváček, Fanyinka Hlaváčková.
Obsazení: patrně totožné s premiérou.
Datum a místo: 3. 2. 1959, Bela Crkva (1. repríza).

37/K–O

1958/1959

Autor a název: Jan Štrasser – **Sluha pánem**. Fraška o 1 jednání.
Režie: Alois Hlaváček.
Datum a místo: 3. 2. 1959, Bela Crkva (1. repríza).

38/K–O

1958/1959

Název: nezjištěno.

Datum a místo: 8. 3. 1959, Kruščice (MDŽ).

Poznámka: jednalo se o reprízu některé z uvedených jednoaktovek z tohoto roku.

39/K–O

1958/1959

Autor a název: František Xaver Svoboda – **Poslední muž**. Veselohra o 3 dějstvích.
Obsazení: František Kuželka, Dorota Marková, Běta Strnadová, Alois Hoc, Marie Havlovičová, Josef Čezek, Josef Veselý, Liduška Kuželková, Kateřina Janáčková, Jan Votýpka.

Datum a místo: 12. 4. 1959, Kruščice (na počest 40. výročí KSJ).

40/K–O

1958/1959

Autor a název: František Xaver Svoboda – **Poslední muž**. Veselohra o 3 dějstvích.
Obsazení: patrně totožné s premiérou.

Datum a místo: 2. 5. 1959, škola ve Fabiánu.

41/BC–O

1959/1960

Autor a název: Josef Štolba – **Staré hříchy**. Veselohra o 3 jednáních.

Datum a místo: 3. 1. 1960, Kruščice.

42/K–O

1959/1960

Autor a název: Milan Fučík – **Spor o Minu**. Kratochvíle o 1 jednání.

Režie: Alois Hlaváček.

Obsazení (souhrnné, zahrnuje i následující 3 žerty): Jan Hana, Bětuška Strnadová, Kateřinka Janáčková, Dorotka Marková, Baruška Irovičová, Liduška Kuželková, Marie Havlovičová, Frída Kuželka, Josef Veselý, Alois Hoc, Josef Havlovič, Václav Stehlík.

Datum a místo: 10. 1. 1960, Kruščice.

43/K–O

1959/1960

Autor a název: nezjištěn – **Zub**. Menší fraška.

Režie: Alois Hlaváček.

Obsazení: viz předchozí záznam.

Datum a místo: 10. 1. 1960, Kruščice.

44/K–O

1959/1960

Autor a název: nezjištěn – **Lavička**. Menší fraška.

Režie: Alois Hlaváček.

Obsazení: viz předchozí záznam.

Datum a místo: 10. 1. 1960, Kruščice.

45/K–O

1959/1960

Autor a název: nezjištěn – **Začneme od začátku**. Menší fraška.

Režie: Alois Hlaváček.

Obsazení: viz předchozí záznam.

Datum a místo: 10. 1. 1960, Kruščice.

46/K–O

1959/1960

Autor a název: František Ferdinand Šamberk – **Jedenácté přikázání**. Veselohra o 3 jednáních.

Obsazení: Fridrich Kuželka, Alois Hoc, Běta Strnadová, Jan Žák, Josef Veselý, Martin Kuželka, Josef Havlovič, Dorota Marková, František Strnad, Baruška Irovičová, Antonín Kuželka, Adolf Král, Josef Hubert, Kateřina Janáčková.

Datum a místo: 27. 2. 1960, Kruščice.

47/K–O

1959/1960

Autor a název: František Ferdinand Šamberk – **Jedenácté přikázání**. Veselohra o 3 jednáních.

Obsazení: patrně stejné jako při premiéře.

Datum a místo: 5. 3. 1960, Bela Crkva (1. repríza).

48/K–O

1959/1960

Název: nezjištěn, některá z frašek hraných v této sezóně.

Datum a místo: 6. 3. 1960, Fabián.

49/K–D

1960/1961

Autor a název: nezjištěn – **Když maminka spí**.

Režie: Fanyňka Hlaváčková, Alois Hlaváček.

Datum a místo: 15. 1. 1961, škola v Kruščici.

50/K–D

1960/1961

Autor a název: nezjištěn – **Osiřelo dítě**.

Režie: Fanyňka Hlaváčková, Alois Hlaváček.

Datum a místo: 15. 1. 1961, škola v Kruščici.

51/K–D

1960/1961

Autor a název: nezjištěn – **Perníková chaloupka**.

Režie: Fanyňka Hlaváčková, Alois Hlaváček.

Datum a místo: 15. 1. 1961, škola v Kruščici.

52/K–D

1960/1961

Autor a název: nezjištěn – **Strašidlo**.

Režie: Fanyňka Hlaváčková, Alois Hlaváček.

Datum a místo: 15. 1. 1961, škola v Kruščici.

53/K–O

1960/1961

Autor a název: František Vratislav – **Kde jsou mé tolary**. Veselohra o 3 jednáních.

Obsazení: Liduška Kuželková, Zdeňka Čezková, Marie Kuželková, Antonín Irovič, František Čezek, Václav Strnad, Antonín Kuželka, Josef Hubert.

Datum a místo: 12. 2. 1961, Kruščice.

54/K–O

1960/1961

Autor a název: František Ferdinand Šamberk – **Jedenácté přikázání**. Veselohra o 3 jednáních.

Datum a místo: 26. 3. 1961, Kruščice.

Poznámka: vzhledem k odchodu řady herců v tomto období se patrně jedná o nové nastudování.

55/K–O

1960/1961

Autor a název: František Ferdinand Šamberk – **Jedenácté přikázání**. Veselohra o 3 jednáních.

Obsazení:

Datum a místo: mezi 26. 3. a 22. 4. 1961, Bela Crkva (1. repríza).

56/K–O

1961/1962

Autor a název: Marie Slavíková (pseud. Viktor Franěk) – **Postrach mužů**. Lidová veselohra o 3 aktech.

Obsazení: Liduška Kuželková, Marie Kuželková, Marie Strnadová, Aloisie Čezková, Františka Marková, Václav Strnad, Ferdinand Hubert, František Čezek, Antonín Irovič, Antonín Čezek.

Datum a místo: 3. 12. 1961, Kruščice.

57/K–O

1962/1963

Autor a název: František Cimler – **Rozmysli si, Mařenko, rozmysli**. Veselá lidová hra o 3 dějstvích.

Datum a místo: nejspíše v zimním období 1962/1963.

58/K–O

1968/1969

Autor a název: Rudolf Kneisel – **Pan Farář a jeho kostelník.**

Fraška o 5 jednáních.

Režie: Jan Marek.

Obsazení: Kateřina Irovičová, Františka Irovičová, Marie Kuželková, Běta Kuželková, Václav Irovič, Tomeš Hana, František Kuželka, Jaroslav Irovič, Josef Helebrant.

Datum a místo: 31. 12. 1968, Kruščice.

59/K–O

1968/1969

Autor a název: Rudolf Kneisel – **Pan Farář a jeho kostelník.**

Fraška o 5 jednáních.

Režie: Jan Marek.

Obsazení: patrně stejné jako při premiéře.

Datum a místo: 11. 1. 1969, Bela Crkva (1. repríza).

60/K–O

1968/1969

Autor a název: Rudolf Kneisel – **Pan Farář a jeho kostelník.**

Fraška o 5 jednáních.

Režie: Jan Marek.

Obsazení: patrně stejné jako při premiéře.

Datum a místo: po 11. 1. 1969, Fabián (2. repríza).

61/BC–O

1968/1969

Autor a název: Fráňa Francel – **Život ženy jsou dvě lásky.** Hra o 3 jednáních.

Režie a nápověda: Alois Hlaváček, Fanyňka Hlaváčková.

Datum a místo: nejspíše v zimním období roku 1968/1969, Kruščice.

62/F–O

1968/1969

Autor a název: Karel Balák – **Když štěstí přijde.** Lidová hra ze života o 3 jednáních.

Datum a místo: nejspíše v zimním období roku 1968/1969, Kruščice.

63/K–O

1968/1969

Autor a název: Emanuel Julius Petrus – **Láska Aničky mlynářovic.** Hra ze života o 3 jednáních.

Datum a místo: na jaře 1969, Kruščice.

64/K–O

1970/1971

Autor a název: Marie Slavíková (pseud. Viktor Franěk) – **Postrach mužů**. Lidová veselohra o 3 aktech.

Režie: Jan Marek.

Datum a místo: před 7. 3. 1971, Kruščice.

65/K–O

1971/1972

Autor a název: Rudolf Mařík – **Když služebnictvo stávkuje**.

Veselohra o 3 jednáních.

Režie: Jan Marek.

Obsazení: Matěj Hubert, Marie Veselá, Margita Hocová, Jan Strnad, Anna Irovičová, Josef Strnad, Vilém Janáček, Běta Irovičová, Václav Škornička, Anna Veselá.

Datum a místo: 13. 2. 1972, Kruščice.

66/K–O

1971/1972

Autor a název: Rudolf Mařík – **Když služebnictvo stávkuje**.

Veselohra o 3 jednáních.

Režie: Jan Marek.

Obsazení: patrně stejné jako při premiéře.

Datum a místo: 19. 2. 1972, Bela Crkva (1. repríza).

67/BC–O

1971/1972

Autor a název: Richard Branadl a Augustin Matiaske – **Manžel v kleci**.

Veselohra o 3 jednáních.

Režie: Alois Hlaváček, Fanyinka Hlaváčková.

Datum a místo: nejspíše v zimním období roku 1971/1972, Kruščice

68/K–D

2010/2011

Autor a název: Karel Čapek, adaptace Eva Sychrová – **Poštácká pohádka**.

Jednoaktovka pro dětské herce.

Režie: Markéta Světlíková.

Obsazení: Sanja Obradovićová, Marjan Kuželka, Josef Mareš, Matej Hana, Vojislav Hoc, Barbara Irovičová, Steva Irović, Andrej Hana, Petar Kuželka, Zlatko Vokoun, Ivana Flora; hudební doprovod Vesna Marešová (akordeon).

Datum a místo: 13. 6. 2011, Kruščice.

Poznámka: zveršováno podle stejnojmenné pohádky Karla Čapka.

69/K–D

2010/2011

Autor a název: Karel Čapek, adaptace Eva Sychrová – **Pošťácká pohádka.**

Jednoaktovka pro dětské herce.

Režie: Markéta Světlíková.

Obsazení: stejné jako při premiéře.

Datum a místo: po 13. 6. 2011, Kruščice (1. repríza).

70/K–D

2011/2012

Autor a název: Karel Čapek, adaptace Eva Sychrová – **Pošťácká pohádka.**

Jednoaktovka pro dětské herce.

Režie: Markéta Světlíková.

Obsazení: stejné jako při premiéře.

Datum a místo: 28. 8. 2011, Čermná nad Orlicí (2. repríza).

71/K–D

2011/2012

Autor a název: Karel Čapek, adaptace Eva Sychrová – **Pošťácká pohádka.**

Jednoaktovka pro dětské herce.

Režie: Markéta Světlíková.

Obsazení: stejné jako při premiéře.

Datum a místo: 15. 10. 2011, Eibenthal (3. repríza).

72/K–D

2011/2012

Autor a název: Karel Čapek, adaptace Eva Sychrová – **Pošťácká pohádka.**

Jednoaktovka pro dětské herce.

Režie: Markéta Světlíková.

Obsazení: stejné jako při premiéře.

Datum a místo: 16. 10. 2011, Gernik (4. repríza).

73/BC–D

2012/2013

Autor a název: Jaroslav Vrchlický – **Noc na Karlštejně.** Veselohra o 3 dějstvích.

Režie, úprava textu a hudební doprovod: Jan Jícha.

Datum a místo: 12. 3. 2013, Kruščice (2. repríza).

Сажетак

Иако најстарије од чешких аматерских позоришта у Банату (прва представа 1921. или 1922. године), крушчичко позориште пролазило је кроз најсложенији развој. Током њега се, на основу тадашњих извештаја, сусрело са најмање два проблема. Први проблем представљао је недостатак позоришне литературе и он је делимично решен тек 1960. године када је Беседа у Крушчици добила око 2000 књига из чешке школе у Београду.

Други проблем, уједно и озбиљнији, представљале су просторије за делатност друштва а самим тим и играње представа. Играло се у школи (пре свега дечије представе), у периоду између два рата у гостионици (или дворишту) Шимана Веселог а од 1956. године у две изнајмљене просторије Франтишека Веселог. Како је проблем представљало обезбеђивање огрева, пробе су често биле у школи или у кућама аматерских глумаца. На фотографијама је очигледно у како тесним просторијама су глумци глумили, позорница се скоро стапала са гледалиштем а суфлер је седео у првом реду заједно са гледаоцима. Тек године 1967. Крушчичани су успели да подигну Чешки дом чија изградња је наредних година имала утицај на оживљавање аматерског позоришта, иако је унутрашње уређење дома трајало још неколико година.

Развој аматерског позоришта у Крушчици можемо поделити на неколико фаза. Неколико неодлучних корака у међуратном периоду, активност позоришта се у потпуности распламсала годину дана након ослобођења и то заслугом Карела Схованеца, Франтишке Пагачове и пре свега Лудмиле Марешове. Врхунац тог периода је оснивање драмског кружока „Чешка омладина“ 1954. године.

Следећи значајан корак, нарочито када је реч о одабиру позоришних комада, представља рад Алојза Хлавачека и његове касније супруге Франтишке (Фанинке) рођ. Шмид. Они су као учитељи дошли школске 1957/1958. године. Тужна чињеница је да у периоду њиховог рада много чланова драмског кружока

завршило своје аматерске каријере, што због одласка из Крушчице, што због брачног живота, па су њих двоје 1960. године морали да оформе позоришну трупу из почетка. Дефинитивни ударац позоришту представљало је укидање наставе на чешком језику школске 1962/1963. године, прецизније речено спајање чешких одељења са српским и одлазак Хлавачекових из Крушчице.

У периоду од 1968–1972. аматерско позориште у Крушчици покушао је да оживи Јан Марек. Позоришна трупа била је више-мање формирана од глумаца средње генерације, млади Чеси више нису показивали интересовање за такву делатност. Међутим, године 1972. аматерско позориште у Крушчици престаје да постоји и ту чињеницу на жалост не мења ни рад последња два учитеља, Маркете Светликове и Јана Лихе.

Уз опис делатности аматерског позориште у Крушчици је објављен и списак свих познатих и у историсјким изворима забележених позоришних комада од 1921. до 2013. године, које су биле у Крушчици представљене.

Jaromír Linda

lindajaromir@seznam.cz

České ochotnické divadlo v Kruščici

Vydala: Česká beseda Kruščice

irovic@arenasystem.com

Sazba textu: Marjan Strnad

makistrnad88@gmail.com

Tisk: Tiskárna Birokup, Kruščice

Naklad: 200 výtisků

CIP - Katalogizacija u publikaciji
Библиотека Матице српске, Нови Сад

792.077(=162.3)(497.113 Kruščica)"1921/2013"

LINDA, Jaromír, 1965-

České ochotnické divadlo v Kruščici / Jaromír Linda. -
Kruščice : Česká beseda, 2013 (Kruščice : Birokup). - 31
str. : ilustr. ; 21 cm

Tiraž 200. - Bibliografija. - Sažetak.

ISBN 978-86-915919-1-5

a) Amatersko pozorište, češko - Kruščica - 1921-2013
COBISS.SR-ID 280405255